

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap

Megjelenik Csáktornyan hetenként egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 ft
Félévre	2 "
Negyedévre	1 "
Egyszeri szám 10 kr.	

Hirdetők négy elfogadottak: Budapest: Goldberger A. V. hird. irod. Bécs: Schalek H., Dukas M., Oppelk A. és Dauts G. L. és társai. Frankfurt a. M.: Dauts G. L. és társai.

Nyilttérre 10 kr.

Szerkesztési iroda: Fischel Fülöp könyvnyomdája helyiségében. — Szerkesztői értekezni hely: Hétfőn, Szerdán, Csütörtökön és Szombaton 11 — és 4 órákor. — A lap szállami részére vonatkozó minden közlemény *Margitai József* szék. nevére küldendő Csáktornyára.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedése Csáktornyan. Le küldendő az előfizetési díjak és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak

A kereskedő-világ figyelmébe.

Főlölegesen e lap szűk hasábjain részletezni, mily fontos szerepet játszanak a keresztyényeknél a vasár- és ünnepnapok. Maga a Mindenható, a világ teremtője, midőn hat nap alatt művét tökéletesen elkészíté, a hetedik napon — a biblia szavai szerint — szünetet tartott, hogy a hét folyamán végrehajtott dolgait megtekintse s beható bírálat alá vegye. Az által megszentelt e napot, mely az Úr napjának hívatik Az ünnepnapok pedig csak olyan fontosak, mint akár a vasárnap.

Minden hitelekhez — saját meggyőződés szerint — a vasár- és ünnepnapokat tiszteletben szokta megtartani, hogy ekkor hivat a maga hitelveiben oktassa s nekik testi-lelki üdülést szerezzen. De nemcsak vallási tekintetben ó a vasár és ünnepnapokat megfelelően megülni, hanem sok más tekintetben is. Így mindenek előtt azért is tanácsos nevezett napokon a mindennapi munkát félbeszakítani, hogy az ember testi fáradsalmát kipihenje, hogy végzett munkáját gondosan bírálat alá vegye, hogy magát családjának jobban szentelhesse, hogy hálát adjon a királyok királyának azon kegyelméért, melyben eddig részesíté, hogy végre a köznapok nehézségeit szabadulva fizikailag erősöbüljön, szóval testileg-lelkieg a következő nehézségek elűzésére új erőkert gyűjtson. Szüksége van e pihenésre nemcsak a napközönségnek, a kézművesnek, hanem egyszersmind a kereskedőknek is, kivéve természetesen azon teendőket, melyeknek elvégzése okvetlenül szükséges.

Ma jndm minden kisebb nagyobb városban nagy Magyarországon a vasár- és ünnepnapok delutánjai az iparos-és kereskedő-boltok zárva vannak, mely szokás egy a vevőre, mint az eladóra egyaránt csak czelszerű és kövételre méltó lehet. A közönség a nevezett napok deléltől óráiban szerzi be a netalan szükségessé czikkeket s ha egy pár ember delután is tesz bevásárlásokat, annak nem ó az oka. Mert ha tudná, hogy akkor a boltok zárva vannak, bizony idejekorán igyekeznek dolgait rendezni s magát a szükségességekkel ellátni.

Ha tehát városunkban a kereskedők az üdülésre annyira szükséges delutáni óráktól megfosztatnak, azért csak önnön magukat okolják. Panaszokadás nem segít a bajon. Oda közös akarata s határozott, egyöntetű cselekvés szükséges!

Hogy ebben a tekintetben közös megállapodásra jussanak, ahhoz semmi nem tanácskozás nem szükséges. Határozza el magát minden bolbtírtokos, hogy izületét vasár- és ünnepnapokon csukva tartja (még pedig hitelekzetli különbség nélkül) s az arról értesített közönség, mely a renéhez igen könnyen szoktatható, a kereskedő abbeli intézkedését csak méltányolhatja.

A legörvendetesebb hír, melyet a „Muraköz” hozhatna, lenne majd azon közlés, hogy jelen felszólalás nem volt üres hang, mely elhangzott a nagy semmisségbe, hanem hogy Csáktornyan az üzletkirtokosok közös elhatározás folytán figyelmeztetik a közönséget, hogy a szükséges bevásárlásokat vasár- és ünnepnapokon a deléltől időben sziveskedjenek eszközölni; mert a delutáni órákban a boltok zárva tartanak.

Igy lehetne ez ügyet békés uton rendezni. Szükség esetén pedig a szol-

gábiróság volna az illető forum, mely a fentebbi tárgyakban döntő határozatot hozni tartozna.

Nehogy e jóakaratu sorok félreértésre szolgáltatassanak alkalmat, legyen egyszersmind megemlítve, hogy több helybeli izületember hasonló értelemben nyilatkozott s így a fenti ajánlat keresztülvitele egyedül csak az érdekeltet közös egyetértéséttől függ! Rajta tehát!

U. M.

A csáktornyai polgáriiskola ifjúsági „Zrinyi-önképzőkör”-ének ismertetése,

Íj egyesület ez, mely két alkalommal már a nagy közönség elé is lépett és alapelveit az iskolai „Értesítőben” ismertette: nem leaz talán főlölegesen azt szélesebb körben is bemutatni, annál is inkább, mert meg a szemtanúk között is akadtak, kik felőle elég kalandos híreket terjesztettek, hát még a hallomás után beszélők.

Legyen tehát szabad ezen köről szóló jelentésünket itt ismételtlen előadnom.

Ha valahol úgy it, a kétszersen hátrszólan van szűkösség arra, hogy a népoktatás hazafias kezbe legyen leteleményezve és a magyar nyelv — más nyelveknek épsebben tartása mellett — biztos hajlékot találjon az iskolában. És így is van a nagyrasság egy-egy végvára minden egyes iskola it a folyamódvete Muraközben. A mi intézetünk, mint a magyar művelt polgárság nevelőhelye, kétszeresen kell, hogy erős vára legyen a magyar hazafias érzelmekek és nyelvek. A tanító-testület magasztos hivatásának teljes tudatában, ennek mindenkori, mindennél is minden módon meg is akar felelni; nem elégszik meg avval, ha a törvény által elébe szabott kövételsségek tesz eleget, még azokonkívül is keres alkalmas tét a sikeres működésre, hisz a tanítói hivatás nem mesterség, nem kenyérkereset csupán, hanem a művészetek művésze.

Ezt tartva szem előtt a tanító-testület, megvalósította már rég táplált tervét s eliebe lepette az ifjúsági önképzőkört, melyet a magyar történelem és irodalom egyik legnagyobb hősöszaról, mivel ez városunk szülötte volt, elnevezett Z r i n y i - ö n k é p z ő k ö r n e k.

Mielőtt körünk megalapításáról és eddig kifejtett rövid működéséről szólnék, egy a tanítószag, valamint a szülők és tanítgyáratok tájékozására, röviden közölöm azon elveket és szabályzatot, melyekre a testület szenge körünket mint biztos alapra vélt lefektetheti.

A kör teljesen az iskolai törvényeknek belül a testület főlövények felügyelete alatt áll, tehát nem képezhet különálló egyesületet, a melyben a tanuló ifjúság egyáltalán részt nem vehet.

Céja a rendes tanítás ideje alatt szerzett ismeretek köréből kiinduló továbbképzés, önművelődés, társas összeszokás, főleg a magyar nyelv ápolása s terjesztése az egész ifjúság önkényl jeleneköz tagjainak összműködése alapján. Céjlat elegendő, vasárnaponként a templomba menés ideje előtt 9 órától 10-ig, esetleg tovább — mindenkor a kör vezetőjeinek jelenlétében és igazgatása mellett — rendes gyűléseket tart, s ezekben a jelenkezettek gondos előkészülete után prózai és költői szep műveket szabadon előadnak, ehhez csatlakozik a hallottak tárgyalása, megbeszélése s a vezető által adott utbirag zítás. Ily módon talál gyakorlatot az értelem és helyes beszéd. A haladottabbak a hazai történelem, irodalom és más tudományágak körében szerzett ismereteiket önálló írásbeli dolgozatok alakjában is használják fel s azoknak nyilvános felolvasása által egymásra és kivált a kezdőkre buzdítják hatnak. Ez által a fogalmazásban sajátíthatnó el egyszerség. Azonkívül ismertnek költünk s remekíróink kiváló és az ifjúság felolvasának megfelelő művei, változatosságú végigmenve a tárgy választásakor az összes tudományágokból mi által az ifjúság vallás-erkölcsös erzületében, valamint az édes magyar hazához való hű ragaszkodásban megerősödik s

ismereteinek körét általában is szélesbíti. Szóval, a mit hall és lát, az mind csakis a jóhoz, igazhoz és széphez való tartós hajlandóságra serkenetheti.

Részen fokozottabb buzdítás, részben a közönség érdeklődésének felkeltése emelése céljából időről-időre nyilvános ünnepélyeket rendez a kör melyekre a szülők és tanítgyáratokat meghívja; ezen ünnepélyek beszét a testület tagjai felolvasásokkal emelik, az ifjúság pedig tevékenységének bemutatásán kívül énekszóval is igyekezik kedvessé tenni.

Ezeknek alapul vétele után a kör febr. 21 tényleg meg is alakult s buzgóan fogva a munkálkodásához máris március 25. rendezhette első ünnepélyt, melynek eredménye mindenképen örövendetesen mondható. Az intézet rajterme — földszintre Ó Felsőegiek és Zrinyi Miklós patronusunk lombokszoruzta képeivel, — zszulóságig megtelt hallgatósággal, melynek elismerő szavai bizonyára kedves viszonzása volt a nyujtott élvezetnek.

El nem maradt az anyagi siker sem és városunk nemesen érző polgárai különbség nélkül hozzájárultak a kör jótékonyasági alapja megteremtéséhez. Kedves kövételssé-günkeket teljesítve, a befolyt adományokat a „Muraköz”-ben nyilvánosan nyugtázták. A tanulók is fizettek havi 10 krnyi tagdíjat, csak hogy a szegényebbek föl letek alóla mentve. A kör vagyonát a kör vezetője kezeli az egész testület ellenőrzése mellett. Eddig tőkésítve lett 120 forint 40 kr. a csáktornyai takarékpénztárban, 3 jutalom-könyv kiosztva s még maradt valami csekélység forgó összeg gyanánt.

A tagok száma volt 51, tehát elég nagy.

A kör az emillett ünnepélyen kívül tartott 10 rendes gyűlést és az évtézaró Te Deumon rendezett ünnepélyiyel fejezte be ezévi működését. Ezen idő alatt minden egyes tagja szerepelt többszörösen is. A munkálkodás eredménye kedvező.

Ily biztató kezdet után reményleni lehet, hogy az egyesület hora-tovább több szellemi és anyagi sikert fog felmutathatni és ha majd a pénzalap megengedi, az intézet szegényebb sorsu tanulóin is egyik vagy másik módon fog segíthetni — és iskolánk ez által is hozzájáruland, ha csak egy szemernyivel is ahhoz, hogy a Zrinyiek hazafias szelleme fömaradjon ez áldott vidéken! Tejesüljön óhajunk, de teljesüljön azon reményünk is, hogy a fiaikat iskoláztatni szándékozó szülők meggyőződést szerezve arról, mennyire felhasznál a tanító-testület a gondjaira bízott ifjak szellemi tökélebbülésére vezet minden utat-módot, ezeket tömegesebben küldik ezenül intézetünkbe!

Miskolci Arnold, mint az ifjúsági Zrinyi-önképzőkör vezetője.

H I R E K.

Lapunk t. olvasóihoz. A második félv kezdetevel tisztelettel hívjuk fel lapunk olvasóinak figyelmét a „Muraközre”. Lapunk hazafias és emberbaráti célok szolgálatában áll. Ismerik t. olvasóink a muraközi viszonyokat. A kik törődnek e viszonyokkal és figyelemmel kísérik azokat; velünk együtt arra a meggyőződésre juthatnak, hogy még mindig sok a tenni való Muraközben. Nem kevésbé lelkesit munkánkban az elhagyottól és elmaradt muraközi népek lapunk irányában mutatott meleg érdeklődése. Lelkes nép lakja a Mura és Dráva között! Bun volna e népet elmaradottságában megbagya, tönkre jutni engedni. A nép között élő vezetők vannak hivatva a népek az erkölcsi és anyagi haladás s a tudás útjait megmutatni, a vezetők kövételssége a nép előhíadására törekvő eszközök megszerzésére a népet serkenetni. Kérjük a haza és a nép érdekében a tömeges támogatást, hogy lapunkat az általunk óhajott niveaura emelvény, czéljainkat megvalósíthatassuk.

A kiadóhivatal a hátralekők be-küldését és az előfizetést megújítását kéri.

Közönet-nyilvánítás. Horváth Ignác ur, grófi titkár kegyes volt polgári-iskolánk záróünnepelye alkalmával az ifjúsági Zrinyi-önképzőkörnek 1 ft. adományozni, miert is fogadja intézetünk ózintéte köszönetét.

MISKOLCI ARNOLD, mint a kör vezetője.

Az Urnapi körmenet Ösáktornyan az idén is ünnepélyesen tartatott meg. A Zrinyi-vár előtt felállított sátrmal a város magyar intelligenciája gyűlt össze s a régi szokásnak hódolva énekelte átjatosan az „Imádkunk szat. osta.” s lelkesen annak másodikk versét: „Áldd meg országunkat, mi Magyar hazánkat.” A sátor körül magyar hőlykeket, urad. tiszteket, a kir. tanfelügyelőt, a szolgabíróságot, a képezde tanarait, járásbíróasági hivatalnokokat s másokat láttunk. Ez is örövendetese jele it a határon a hazafias nyilvánulásának.

Terhóoz Istvan m. kir. honvédelmi Miniseri fogalmazót, Muraköz (Zselyeznagora) szülöttét a király Ó Felsőegye Miniseri titkárá nevezte ki. Gratulálunk!

Halalozás. A Csáktornyaról nem rég Pécsre költözött Szizghy-családot súlyos vesztésé érte; a család virága, egyetlen leánygyermeké: Erzsike kisasszony június 26-án élete 17-ik évében jobb létre szenderült. Áldás és béke legyen hamvai fölött!

Szerencsétlenség. Lonsarisits Gy. 32 éves, palinvezé lekos gyogyitni akarván egy lovat, az úgy megrugta, hogy június hó 19-én meghalt.

A tankepesítő-vizsgálatok a csáktornyai m. kir. áll. tanítóképezdénél f. hó 21-én s a következő napokon a következő eredményyel tartattak meg: Jelentkezett 20 tanítólélt, ezek közül 3 javító vizsgálatra. A 20 tanítólélt közül kitűnő általános eredményy vizsgáztó 2, jeles eredményy 8, jó eredményy 7. Három jelölt pótvizsgálatra utasítottak. A kepezde céljából kitűnylőg 10 jelölt horvát nyelvű, 1 pedig horvát és vend nyelvű iskolákra is képesnek találtatott.

A csáktornyai községi elemi iskola Ertesztőjét közli Jeney Gusztáv igazgató. Előadja a lefolyt iskolai történetét, felsorolja az iskola jótéveit, megismerteti a tanszeker örövendetese gyarapodásával, iskolai hatósággal s a 11 tagból álló tanítóléltel. A 4 tíu- és 6 leányosztályba beiratkozott összesen 443 tanuló, s ezekből 403 végezte el az illett osztályt. A mult iskolavéhs képest a tanulók szaporodása 18. Helybeli volt 875 véltől 98. Az egészségügy kedvező állapotról tanuszkodik azon örövendetese adat, miszerint annyi száz gyermek közül egy egész tanév felolvasása alatt nem halt meg több 3-nál. Az ipariműködő iskolába 105 növendék járt. Beiratkozás a jövő tanévre augusztus 30. 31-én lesznek. A tanév szept. 1-én kezdődik.

Zarinépepely. A csáktornyai polg. iskolában június 26-án évtézaró ünnepély rendezett, melyen szülők és tanítgyáratokból álló szepzamu közönség is gyűnyörködött a csinosan sikerült ünnepi program részleteiben; a különben elég rajzes és alkalomra szepen díszított tizerem alig volt képes befogadni az érdeklődőket. Az ünnepély Liszt F. Király Hymnus-ának precíz előnékelésével kezdődött, ezt követte Kitalandó K. I. felv. vigjátékának. Mátyas deak-nak előadása a polg. isk. tanulóit által. melyben jó szavalté tehetségekkel találkozunk. Ez után Miskolci Arnold tanár mondotta el jelentését az ifjúsági Zrinyi-önképzőköről, melyet lapunk más helyen egész terjedelmében nyujtunk olvasóinknak; majd a jutalmak kiosztása következett; erre Pálva Mihály igazgató tartotta zárbeszédét, melynek hazafias szelleme jó benyomást tett a hallgatóságra. Végül a magyar nemzeti Hymnus énekelte az ifjúság Alszeji A. zenetanár vezetésével. — A polg. isk. Ertesztőjéből láttuk, miként a tanszéklet — a hitoktatókkal együtt — 11 tagból állott, a beiratkozott tanuló k száma a hat osztályban összesen 72 volt; kik közül az iskolavélt 66 végezte el, közöttük 48 helybeli 15 muraközi, 9 pedig egyéb vidékről való. A jótékonyasági ügy és az intézet tanszekernek gyarapodása kelő kritériumot nyujt a polg. isk. további fejlődésére nézve. Végül az Ertesztő tájékozást nyujt az iránt, hogy a polg. iskolából mely pályára léphetnek az ifjak. A jövő iskolavélt szeptember 1-én kezdődik a beiratásokkal, az ünnepélyes megnyitás pedig szept. 4-én lesz.

— **Vettki** a periki magy. királyi állami elemi népisola érteiojét a lefojly iskolaeóvról, közli Tóth Sándor igazgató-tanító. Elül találjuk az iskola-gondnokság tagnak névsorát, majd az év történének leírását, mely jelöl, mikép a lefojly tanévben ismét két osztályjal bővült e jónévjú iskola a m. a. IV. fu- és a IV. leányosztályokkal. Ugy látszik, a magas miniszteriumnak, illetőleg a megyei tanfelügyelőségnek kedves gondjai közé tartozik a periki áll. iskola céltudatos fejlesztése, a tanjait 230 szegény tanulónak engedte el a m. minist. Egyébként, amint az érteio tőből látszik, a periki társadalom érteio tőből látszik, a periki társadalom is rokonszenvvel viseltetik az iskola iránt. A tanító-testület 10 tagból áll (2 hit-átadó). A tanulók száma az összes osztályokban 456. (A múlt évben 416.) Ezekből helybeli 488, vidéki 28. Az iskolaeóv végezte 420. Jóllehet a kanyaró két ízben is szükségessé tette egy-két osztálynak hatósági uton való bezárását, mindazonáltal a halálozások száma az egész év alatt csak 3. Kimutatva találjuk még a miniszterium által ez évben adományozott tanszerek jegyzékét is. Vegül értesít az igazgató, hogy a jövő tanévről, mely szept. 4-én kezdődik, a két ótődik osztály is megnyitattik. Tapintatra mutat, hogy az érteio a magyar mellett horvát szöveggel is interpretál.

— **Vegzetes tyukszem.** Sz.-Gothárdról értesít lapunk, hogy egy odavolt lakos, Platz Dániel, nyugalmazott hivatalos, 85 éves korában annak következtében halt meg, hogy tyukszemét vizsgálati-nál megvágta, azelőtt folyvást jó egészségnek örvendett.

— **Zsebtolvajlás.** Minap a esakortnyai országos vásáron Kokas Gábor kutyjei (A.-Lendva vidékén) cigány, Nagy Gábor szemenyei lakosnak zsebéből kilopta a pénzes tárcát, de még jókor észlepték a csendőrségi járőrnek átadták. Most a helybeli kir. járásbírósg bírtonében hüsel.

— **Betűreses lopás.** Csamineza Jala okruglőhegyi lakosának kamráját a múlt héten ismeretlen tetesek feltörték s onnan élelmiszereket s a házi szolgá ruhameijét ellopokta, a kar mintegy 50 frt. A teteseket nyomozza a csendőrség.

— **Királyi kegyadomány.** Erdődy Mátyás, esakortnyai lakos, nyugalmazott kir. adóhivatali szolgá Ö Pálsgéhecz, s királyhoz folyamodott segélyért. A napokban meg is érkezett a kabinetiroda válasza, kibéicéve 15 frtal.

— **Az országos vásár** múlt szerdán alig ért fel egy látogatottabb héttvársárral. A sátrak környéke szálmassan néptelen volt. A marhavásár sem volt valami élénk a vételkér, mindössze 300-ra tehető az eladott lábhasjogok száma, ebből 120 ló a többi szarvasmarha.

— **Figyelemztetjük** a t. szőlőkét lapunk mai számának hirdetésit rovatában Cornelli ur táncoktatásra vonatkozó felhívására.

— **Ritka véres verkedés** volt m. hó 27-én bucsu alkalmával stajer-, saffarskoi- s gubinau legények között, a melyet a veszekedő természetükről e vidéken jól ismert Stajer fickók kezdeményeztek, kik kizárólag azon okból szerencsétlenek a határszéli falvak bucsuit, hogy ott veszekedjenek. Pedig többnyire ók húzzák a rövidébet, amiat most is bebizonyított, mert közülük többen szúrásai és ütési sebektől vérezve hagyták el a harcstört, míg az itthoniak csak sérülést se kaptak. A verkedés a korszakban. — a „nóta” miatt — melyen a stajer- és muraközi „dekok” nem tudtak megegyezni, — kezdődött, de csakhamar oly nagy felleget öltött, hogy az utczára szorultak, ahol ugyancsak volt dolga a léczkerítésnek. szerencse, hogy ráczkanizsárról, a bucsu tulajdonképeni színhelyéről csakhamar megérkezett a csendő járőr s az ő erélyes fellépésüknek köszönhető, hogy a „hecc” súlyosabb sebestés, vagy ember halállal nem végződött. Denique! a bucsu csak itt is csinál egy kis üdonságot!?

— **Felhívás!** A „Muraközi tisztj önégyelőző szövekezet” megalkulván, felhivatnak a muraközi t. községi és körjegyző, községi és állami tanító s más hivatalbeli

tisztelő urak, miszerint netáni belépési szándékukat az 1 frt. 50 kr beiratási díj beküldése mellett az igazgatósgáznak bejelenteni sziveskedjenek. Az igazgatósgág.

F év június hó 30-án a esakortnyai vasútnál Gégel Mihály nevű-szerda-helyi lakos baza felé ment s a sz. lőnei mulató kertnél az uton Szokos Anai Zásádd hegyi lakos ki az nap jött ki a börtönből, megtagadta s 40 fr pénzt erővel vette s azután a csizmáját akarja lehuzni, de segélykialtására a korszakból emberek jöttek ki s így elmenekült. A járőrnek sikerült őt feltalálni s az elrabolt pénzzel a helyi kir. járásbírósgáznak átadni.

IRODALOM.

— Megjelent az **Önügyvéd** című mű pótfüzetének 3. száma. (Irta Knor Alajos, kiadja Ifj. Nagel Ottó könyvkereskedése Budapesten, a nemzeti színházi épületben.) E füzetben a szerző folytatja az íparra vonatkozó 1884. évi 17. törvényczikk ismertetését, különösen közli az engedélyhez kötött ipar üzésének feltételeit, azok egyes nemeit és az engedély megszerzésének módját — ezután áttér a telep engedélyt igénylő ipar üzletekre, felsorolja ezeket, közli a telep engedély kioszközlésének módját — az üzlettelep átalakításának feltételeit és az egészségre ártalmas üzletmegszüntetésének eseteit, ismertet az ipar gyakorlásának módjait és feltételeit, az ipar-czikkek végeladásának vagy árverésének szabályait, az üzlet áthelyezés módját, czikkkel kapcsolatosan közli az építő mesterség gyakorlásának feltételeit szabályait, ezen iparágok gyakorlásához szükséges vizsgálat tárgyait és módját; ismertet az iparstáblet és ezek hatás körét, az iparstáblet közgyűlésének tárgyait, az iparstáblet előjáráságok és ennek hatáskörét, a békéltető bizottságot

és ennek hivatását, a segélypénztárak létesítésének módját, az iparstáblet és békéltető bizottság alapszabályainak tervezését, közli az iparstáblet alakitásának szabályait, — ismerteti az ipari kihágásokot és ezek büntetését, az iparhatóságokat, az iparhatóságok megbízottak választásának esetét és módját, végzi az iparutanev alakitásának módját és ezzel áttér az ipar ügyek körüli eljárás szabályai ismertetésére. Ezen érdekes tartalom füzet ára 30 kr.

— „**Urambátányám**” című magyar humorisztikus képmes hetilap legújabb száma képeknek közep: Miért hallgat a báy? (krónika történet). Gyakorlaton A különös duellum, Miért nem vett tojást? A csapda, Rosz helyre kötötte, Az öreg tehén, Menyország előtt, Koldus büszkeség, Bemutatás, Hogyan öltözöknek télen a golyák? Magyar klasszikusokból. A kitűnően szerkesztett éiclap előf. ára egy negyedévre 2 frt. Előfizethetái: Budapest hatvani utca 3. sz. II. emelet.

— **Vasárnapi újság** f. é. 26-száma Nagy Miklós szerkesztése mellett a következők érdekes tartalommal jelent meg: A bajor király tragédiája (képpel), Fáy Gyula (költemény) Fejes Istvánról, Az örült király építkezései (képpel), A szántóköz orleans-hercegi család (21 arckép), Hogy utazott a bajor király? (képpel), Gyermekek a mezón (kép), Sándor Mátyás, Verne regénye (képekkel) Bajor parasztok bucsun (kép), A varrás mint művészet, Fáy szülőháza (kép), Dr. Nagy Sándor (életrajz), Vegyesek, Ujdonságok stb. — A Vasárnapi újság a legrégibb magyar szépirodalmi lap (33 éves). Ajánljuk t. olvasóink figyelmébe. Előfizetési ára félévre 3 frt.

Urođnica pisanica je vu stanja
iskare Fischela Filipa vu Čakovcu.
S nrednikom razgovarali se moro, sim
deljak, sređo, betrićki s subotom II i
4. vuri. — Sva njama i postojke naj se
postiljaju na ime Margitai Jozeje urođnica
vu Čakovcu.
Zaljubljenost: Knjižara Fischela
Filipa vu Čakovcu. Sim se naj postiljaju
predplate i oglasi.

MEDJIMURJE
NOVINE ZA PUK.
IZLAZI SVAKU NEDELJU.

Cena je:
Na odu letu . . . . . 4 frt.
Na pol letu 2
Na čvrt letu 1
Oglasi se poleg pogodbe 1 fal
računaju iz svu toga se mođe platiti sa
svakim uglas knjižkopar izlazi, 30 kr.
v. vladni strošk.

Osigurajmo se proti nevolji

(G Gy) Fortuna nije posvud jednako delila svoje blagodati, negde je preobilno sipala svoje dare, drugde se je malo preskupo poskrbela za loveka, gde gde pak je baš mačuhinski baratala. Imamo imetek i življenje, niti jedno nije vekivečno; življenje bude prestalo a s njim s Bogom sva dobra i imanjal! Pak to još ovak nebi niti hudo bilo, nu ovo je malo neprilčno, kada človeku već vu življenju imetek zmenjka! To je velika nevolja. Nisće nezna, gde ga neprilika i nesreća postoi i more, malo je ljudih, koji bi si svoje siromaštvo tak vrediti znali, da jim tu i tam negda nebi zmenjalo. Sto i to nenadnih neprilikah napadne človeka, da mu kvar nanese, nemilostivne udes stopot pokvari človeku lepe računec presladkoga ufanja, pak ako smo još tak spametni i mudri, ipak se svim udarcem ude-a vgnuti nemoremo.

Kaj smo anda ećinči, da se pod terhom nesrećnih udarcev čisto nezrušimo ter da neprilikam bar u toliko na put stanemo, da nas nevniste?

Nikaj drugo, nego: Osigurajmo se! Bog veli: „Pomori si sam, pomorem ti i ja” Dober kršćenik nepozabi se iz ovoga prirećja, nego strpljivo podnese sve nevolje, pomaze si, koliko more i ufa se u pomoć svemogućega.

Ljudstvo si je već čisto v navadu vzelu podjedno samo tužiti se proti svojem udesu a baš s tim greši proti Bogu, ar zaboravljaju na onu istinu: Bog zapre jedna vrata, ali odpe stotinu. Takovi nećuju spoznati božju ruku, koja jim se stopot kak pomoćnica na više načinov pruža.

Da je gospodar, spravljajući se na daleki put, sve dobro pripravil, kaj mu je na taj put potrebno, nebi večkrat vu kakovju puščini prez svake pomoći mrtvi vu najgorjem vremenu s potrim se izlom mućiti moral. Da si se pred težkim betegom još za vremena doktoru v ruke

dal i pomoć zaiskal, nebi moral težke muke a mrtvi i žuhku smrt podnesti. Ovakovih pedah ima na svetu stoezer zbok kojih Boga bantujemo, a sami smo si najvećkrat krivi.

Pogibelji, koje se nam i nasemu imetku najvećkrat i to neprestavno groze, jesu trojstrutne. Jedna je ogeñ, druga mráz i tuča a treća je samasmt. Ove od sebe odvinuti nisimo mogući, a gde ove tri haračiti začnu, tam je tuga i žalost doma.

S rezviljenim sreem gledi gospodar tućom poharane sčve i gorice: grozoviti ga strah popada videć, kak mu jedna iskra strele vu prah obarja s mukom i trudom spogradnja stanja. Strahovita mora biti bol srca siromašnoga gospodara, kada vidi nesreću, koja ga je lišila krova, opravke i krulke! A što ga batrivi? Plaćena žena i cvileća deca još mu bolje srce paraju i ou je pripraven zdvojiti.

Oglednimo se nadalje tam na onu familiju, koja eno na jednom grobu klećeć, žuhke suze leva. Koga oplakuje? Ohl to je jedna siromašna dovica sa svojom drobn-om dećicom. Oplakuje si svojega tovaruša, skrbiljivoga oca. Nema njega više a s njim odišla su sva dobra sveta ovoga. Prevelika i neopisiva mora biti bol sirote dovica, kad pogleda na siromašnu neobskrbijenu si dećicu! To su neprilike i nevolje, koje ljudstvo guslo pohadjaju i bićuju. Pa, kaj si nemoremo vu tih nevoljah pomagati? moremo li ove od nas odvrnuti i kak?

Bog veli: „Pomori si sam, pomorem ti i ja” a ja vam opetovano velim: Osigurajmo si imetek i življenje!

Vezda već pu svih varoših široke naše domovine obstoje dobro vredjena tak zvana „osiguravajuća družtva” (asekuracije), kola nam vu ime malih obroćnih izplatah pu dušnom spoznanju izplaćuju stotine i jezera za nanešeni kvar vu imetku našem. Ako si osiguraš žito pak ti ga tuča potuće, to ti družtvo ves kvar nadomesti; ako ti zgori osigurana hiža, taki dobiš od družtva

peneze, s kojimi si novu zaidješ. Ali kaj dale! Ako nemaš nikakovoga imetka pak svoje življenje za slućaj smrti osiguraš, to za ono par forintov, kajti družtva v malih obrokih (rate) plašiš, dobiš od družtva to jest, osiguraš za svoju dećicu toliku svotu, da ona od iste i žviti moreju. Nazadnje pak i sam sebe za stare dane svoje osigurati moreš ter plaćajuć družtva uređno stanovitu svoticu vu svojem življenju, pod stare dneve dobiš toliku vam, koliko ti mlad interesa nebi donesil oni penezi, da si je sam spraviljal.

Anda dragi moji Medjimurci! posluhnite gori spomenuto prirećje, pomonite si sami a i Bog vam bude pomogel. Nećekajte s prekrizhenimi rukami nesreće, nego se k njim pripravite. Osigurajte si stanja, sčve i gorice i vidi budete, kak vam bude sladka batrivnost prigodom nesreće vu onih groših, s kojimi ste svoj imetek, svoju starost ili svoju decu osigurali!

Copernice.

Stari Pavel obdržaval je lani v jesen pedesetnicu svoje ženitbe s 66 let starom ženom Jalćom. I mene su pozvali na zlatne gosti. Pri večeri s deana sedel sem poleg stare Mare, matere naše sluzbenice Julie.

Spominali smo se od kajčesa; od vremena, hudih ljudih, a na zadnje pak su i copernice došle vu govor.

Rekel sam staroj majki, da se od onoga nebudemo spominjali česa ga ne, i česa ga ne bilo. Komaj sem starici zabil vu glavu, da su te coprije samo zmišljene, i da vu to samo bedasti ljudi veruju, a tko samo malo pameti ima on vu copernice neveruje.

Pred jedno 750 let je mudri naš magjarski kralj Kalman dal zakona, da se od copernic pred zakonom i sudom nesme govoriti! Zato nije nikoga zaradi coprije smeti obsuditi! Zabada vu je dal

Kalman kralj toga zakona, jer su se nasli takvi ljudi, koji si niti ime nisu znali podpisati, pak su šteli spametneji biti kak vućeni kralji, ter su borme iskali i našli copernice. Za stare babe su rekli da su copernice, i da se moreju vu psa, mačku i vu svakoječku životinju pretvoriti. Takve stare sirote su onda pred sud peljali, mućili je, a na zadnje na ogenj deli, da zgoriju.

Dok sem rekeli, da vu copernice vužigali, onda me pričela stara Mara moljkatki i prositi naj njoj povedam, kak su te copernice žgali.

Pričel sem joj kaj kaj povedati. Borme pesje vreme je bilo pred nešteto stotinu let! Dosta je bilo ako je što na svojeja bližnjega viknul da je copernjak! Takovomu bogcu bi bolje bilo da se niti nebi bil rodit. Pripovedal sem joj nekaj, kaj sem iz Varga Jančoa knjige čital.

Vu onim vremenu pripetilo se je, da se je jeden clovek s krčćanske vere norca napravil, i žabu pokrstil. Sud ga je odsudit, ter su njega skup s žabom vužgali. (Kastigu je zaslućil, jer se je norca delal s krčćanske vere, ali zato takovomu norcu nije moći reći, da je copernjak.)

Jednu babicu su obtuzili, da je 2000 dece vu vrazje ime pokrstila. I nju su vužgali.

Nad jednim mladim zidarom se je uzjeva suseda zdrla, da je copernjak, zato kajti joj je kćeri neveren postal. Ona je vidla, da se je zadar vu psa pretvoril i malo dete na putu vgrizel. Ljudi su psa prijeli, dlaku mu na glavi odrezali i na ranu deli. Na nesreću se je dećko v nedelju malo s cifral, dal se je podbriti i lasi odrezati. Hurmasti ljudi taki su rekli, da mu se je glavu vidi, da su mu dlaku odrezali. Zabada vu siromak barbira vu zval na svedočantvo. I njega su v ovenj hitili. Jednu staru Doka zvanu ženu su obtuzili, da je susedovo dete vu bikovskoj formi obela. To nije nitko videl,

ali dete je imelo nevolju ter je v su navek bibe vidlo, ter je reklo, da je bik k stari Doki spodoben. Odsudili su ju na ogenj.

Jeden mladi huncvut deček je rekel, da je jeden skosmani sohterski inoŝ tocu pustil na polje. Pak su mu spametni suđci verovali i siromašnoga inoŝa na smrt odsudili.

Iz ovih pripovestih vidimo, da su ne samo stare žene zaradi coprije krivili, nego i muške. I segedškoga suđca Rózsza Daniela su zaradi coprije zožgali.

Dokazano je, da su v zadnjim stoletju vu Europu do 2 milijone ljudih zaradi coprije skončali. Vu nebu kričeca bedastoća, zaradi koje je tuliko ljudih poginulo.

Stara Mara i svi prisutni su me s napetimi vuhami poslušali. Na njihovu prosnju povedal sem jim takaj, kak su nesrećnike muđili.

Najprije su mu palce vu neov deli, da je siromaku krv izpod noštov opricala. Zaobrnuh su mu glavu, tak da su mu na glavi žile spokale. Privezali su ga na jeden vu zraku vrtući kotač i tak su ga vrteli, da je na pol mrtev žisel doli.

To je stopram pričetek bil, onda su ga posadili na tukovstoeic, iz kojega su čauli vun stali, tak da mu se je najedenput dvadesetpet cavljov na telo zapicilo.

Niti to nije bil kraj komedijil Jerbo su mu onda odzada ruke skup svezali, na šake vuše privezali i na šuplji gori-doi vlekli. Na radas su mu iše pod njim slamu vužgali i na pol spekli; čudo da ga nisu pojeili.

Ako bi tako mislił da je s tim kraj bil ceremoniji, jako bi se vkanil. Sad se je stopram pričela proba na vodi i proba na vagi.

To je bormes i kum Andras došel poslušat.

Povedal sem jim i tu probu.

Proba na vodi je tak bila, da su odsudjenomu privezali vuže na telo i vu vodu ga bitili. Ako je znal plavati i nije potonul, onda su mu rekli, da je copernjak i vužgali su ga. Tak su ga spekli, kak sokač pajceka. Ako pak je potonul, onda su ga čisto nuter pustili, dok se nije vtopil. Onda su spametni suđci rekli, da nije bit copernjak.

Nad teme bedastoćami bi se človek i smejeti mogel, kak su se i gosti dosta nasmejali.

Is e je bila odzadi proba na vagi. Ako je tko tu sr-čao žisel, onda je bio oslobodjeni. Odsudjenika su deli na vagu i tak vagnuli, da je fertalj ili pol ž kile zmehek bil, daklem coprnjak je. Onda su ga spekli.

Tak je to bilo negdal Tak su delali nevučeni starci.

Potlam su ljudi spametneši postali, nisu već copernice iskali.

Spomenute pripovesti nam svedočuju, kuliko je treba vu copernice vruvati.

Koji su me tam na gostih poslušali i oni su spametneši postali. Mislim, da i oni, koji ove redke pazljivo su predčitali, nebudu verovali vu coprije.

Poslušajmo dakle naše duhovne otce i navučitelje, da nebudemo takovi kak negdašnji iudi. Citajmo dobre knjige, jer se iz njih vno go moremo vučiti.

Copernice nisu bile, nisu vezda, niti nebudu nigdar.

ZABAVA.

Kadiove papuće.

(Arabaka pripovest.)

Starec je trudno šeplesal po stroj stazi. Dimo se je povračal, a na kraj bote imel je fertalj birke, kaj je vu susednom selu kupil. Zval se je Sidi-ben Abdalah. Na podrapanoj opravi vidlo se je siromaštvo.

Kepenjek mu je negda beli mogel biti, ali vezda je čisto pisani od starosti. Pomali je išel kak se to jednomu trpljivomu muzulmanu pristoi, dok najedenput jeden k njemu spodoben na proti njemu je došel.

Alah (turski bog) budi na pomoć, nazdravil je Sidi-ben-Abdalah.

I njegov blagoslov naj bude nad tobom! — odgovori ov.

Lepi falat mesa nosiš. Alah mi je bil na pomoć pri kupovanju.

Kuliko si dal za nje? Dvadeset parah (turski krajcar). Nije drago. Zbogom. S tim je dale odišel; Sidi-ben-Abdalah pak je nastavil puta.

Vezda se je s jedinu mladim človekom srel. Sedel je na devi (gamili) i dremal. Polek jednoga zviranjka postala je deva i vođu pila. Jahač je jako klimnual s glavom, a onda ju je židgel, i pogledal na Sidi-ben-Abdalah.

Lepi falat mesa nosiš veli ov. Alah mi je bil na pomoć! odgovori starec.

Pošem je bilo? Dvadeset parah. Dobra go sejma si napravil. Alah se smilaje siromakom.

Naj te i od vezda blagoslovi, veli mladci i sedne nazad na devu.

S sobom nosiš desnu stran mojega srca, odgovori Sidi-ben-Abdalah, koj nije hotel dužen ostati.

Zatim su se razišli. Dok se je Sidi-ben-Abdalah k selu približavaj, žisel se je s više ljudih. Niti jeden nije (preпусти), zapita ga kuliko je dal za meso. A on je trpljivo svakomu odgovoril. Ali za kratko vreme obišla ga je nekakva mola srditost, koju on do vezda nigdar nije čutil: Na kraj se je odgovaral a nije već tak lepo gozdravil.

Kaj ste dali za meso? Dvadeset parah! Srđce ga je obišlo. Kaj se ti ljudi brinjju s njegovim mesom? Ali ga mrti srditi hočeju? No, onla su se namerili na človeka!

Kaj si dal za meso, Abdalah? Dvadeset parah! zavikne srdito on.

Preklinjaj išel je dalje. Znatič-ljen človek začudjeno je gledal za njim, nije poznal vu njem dobrog a milostivoga Sidi-ben Abdalah. Ov je doli zel botu iz pletih i počel se s njom groziti, kak da bi ju za onoga pripravil, s kim se napredci sretue.

Nije trpelo dugo, već je bila i bota treba. Komaj je malo išel, već mu se je iz dalka smejal jeden asud. Ov smeš čisto je vužgal našega Abdalah. Niti nije čekal dok bi ov dogotovil pitanje:

Kaj si dal za meso? Na! Na! Tu je cenal Samo broj!

I jedno dvadeset put potegnuł ga je s botom po hrbtu. Tak dugo ga je mlatil, dok se bota nije vtrgla. Jeden pes je za toga došel, Abdalahu meso iz ruke skenuł i odbežal. Sidi-ben-Abdalah bežal je za njim, ali ga nije mogel dostići. Na mesto pa prijel s njega; jer ga je stužen človek zatavil pri kadiju, koj ga je taki dal prijeti.

Došel je den, kad je grešnik pred sud morat dojt. Pano ljudih bilo je otoli ob-iuske hize. Kad su vidli Sidi-ben-Abdalah, svaki ga je pomiloval, jer su poznali staru poslovicu: „Siromak je tudnjec i vu svojoj hiži.“ Znali su takaj, da je kadiovoga rođjaka žbil.

Kak se zoveš? zapita ga suđec ostro.

Jeden je bog Allah, a Mohamed je njegov prorok! bil je odgovor.

Na ove pobožne reči naklonil se je kad, kak i svi prisutni.

Gde stanuješ? pita ga dalje. Jeden je Bog, Allah a Mohamed je njegov prorok!

Kadi se je pak naklonil. Zakaj si žbil ovoga človeka? Kaj ti je bil kriv? Im te je samo pitaj, kaj si dal za meso?

Sidi-ben-Abdalah pobožno pogledne proti nebu i veli: Jeden je Bog, Allah a Mohamed mu je prorok!

Zakaj mi neodgovoriš na pitanje? Kak se zoveš? Gde stanuješ? Zakaj si žbil ovoga človeka?

Sidi-ben-Abdalah je pak tak rekel kak i predi. Suđec počel je gubiti trpljivost; glasno zavikne nad njim: Budeš jedenput odgovoraj!

Samo je jeden bog, Allah a Mohamed mu je prorok! odgovoril je on.

Kadi pograbi na zemlji ležuću papuču i vu srditosti hiti ju Abdalahu v glavu.

Abdalah se prigne. zdigne papuču, dene ju pred suđca i veli:

Vidiš, kadi, ti si vučen i muder človek, pak si mi itak papuču hitil v glavu, jer sem pred tobom desetput rekel ove svete reči; kak se onda nebi bil ja razsrdil, kad su me dvadesetput jedno te isto pitali?

Kadi bil je vlovljeni; oprostil je Sidi-ben-Abdalahu. Celo selo čudilo se je mudrosti starcovj i velikom paradom sprevdajli su ga dimo.

Sidi-ben-Abdalah zdehnul si je vu sebi:

Itak je pes bil najspametneši: on je pojel janjetinu za večerju!

Am je samo jedna plehnata kantica.

(Pripovest.)

Gospon Mi-ka, ar su tak zvali svojega nacelnika bonjhardčani bil je jako bogat, a k tomu debel človek. Nos mu se bole cvel, a on se den na den tak širil, da je već sam vu strahu bil, da se nebi rezpukol. A kak je on vender došel do tog, to bi vam rad pripovedal. Ali prosim vas lepo i ponizno dragi čitatelji, da me nišće nepita, koji su to bonjhardčani bili, zatim vas išee lepeše prosim, da mene nepitajte, jeli je to istina, ar vam istinitost ove moje pripovetke osigurava već to, kajti je ovdi pred vami černo na belom nastampano.

Koj se vozil već po tem širokom svetu, on je mogel videti vu varauš Sz . . . jedno lepo gostionu, ali koja je imela iše stoput lepšega puceistera. Služba je za onoga, koj se dobro razme vu nju, jako lepa. A tak se i naš Miška, ar se tak zval puceister, koj je drugač. feš- d-čko bil, razmel vu svoju mestriju, pak je, fučkajuć si, tak znal zglancati čizme, ter si je maha lehkoo nogu vtrgla, ako je po njimi hodila. Gazda ove lepe ostarije bil je dober i predobor človek, pak je i našega Miškeca jako rad imal, samo ga je to srdilo, da si naš Miška poleg cipislov bormes i svoje mustače tak sviskal, da bi bil žnjimi lehkoo železje prebol.

Zakaj si frées te mustače tak jako, znal je popitati gazda Miškeca.

Prosim ih ponizno gospon! odvrtil je Miška naj, ne misliju, da ja to njim motti v „truc“ delam, ne Bog me čuvaj već zato, ar cutim vu srću svojem nekakvo gibanje, koje mi veli, da bude iz mene jenuput velki gospon postal.

Ja ti gratuleram! Bog ti deji! reče mu gazda ali vidi. ja ti zresna povem, da ti to ne želim, ar bi ti preveć gizdav bil, kad si već vezda tak jako frées mustače.

Nikaj zato! veli Miška, pak samo dale i dale glanca čizme.

Nego najte misliti, da je Miška samo to jedinu službu imal. Ne on je smel i pakete nositi na baufhof. To mu je takaj doneslo nešteri krejcer vu zep pak si je mogel negda-negda mesto duge, kratku cigaru kupiti, da bude čisto po gospodski. Ali vezda se pak zresna ne bilo ono žnjim spominati.

Kad je zvršil svoju mestriju, pak je del vkrje puceisterski srce, onda je prijel v ruke novine stare, pak je pogledal, kak se anda svet okolo njega vrti. Bormes negda je takve strane stvari čtel, da se neje samo svet vrtel okoli njega nego, već se i on sam počel vrteti okoli svata, najure okoli novin. Čisto po gospodski se znal rezrditi, kad neje nikaj takvoga na el vu njih, kaj bi njemu na hasen moglo biti.

Ođ dneva do dneva je uredno vršil svoju mestriju, pak nikomu nikaj, fučkal si je po mal.

(Drugiput dalje.)

Lisziák L.

Kaj je novoga?

— Postuvanem čitateljem! Vu drugoj polovici leta preporučamo novine naše svim Medjimurcom! „Medjimurje“ služi domovinu i medjimurskoga puka. Medjimurje se trsi, da bude puk medjimurski napredoval, pošten bogojublivil, delavan i zmoežen postal! Vu ovim lepim našem nekaneju, hvata svim Medjimurcom — nam puk medjimurski s radosjtjem pomore. Zato i vu drugoj polovici leta srečno primemo pero vu ruke i kak nam naša slabost dopusti i nadalje budemo se trsili s čim predi dostiči onoga

čilja, kojega smo si onda na zastavu naša napisali, kad smo novine naše prvič izdali. Znarno, da smo sami preslabi naše lepe, istinite i svete cilje dostiči ali nufamo se i nadalje vu puk medjimurski i vu druge pošt prijatelje naših novin da budu našoj slabosti i nadalje na pomoć. Prosimo anda Gg. vođe Medjimurskoga puka, da naj preporučuju poznancim svojim njihovog najboljšeg prijatelja, novine „Medjimurje“

— One pošt t predplatnike koji su s predplatnom za ostali, prosimo, naj predplate čim predi vu izdateljstvo naših novin pošleju!

— Terböcz Istvana, m. kr. činovnika, medjimurskoga sina (iz Železnegore, štrigovske fare), je Njeg. Veličanstvo za kr. tajnika pri ministierumu za domobranski poslah imenual.

— Neereča Loučarič Gjura 32 jeta stari stanovnik iz Paliuovec vu sv. gjurški fari išel je 17 o. m. vu stalu kobili keha vračit. Stojč polek hobilo, vritulna ga je vu črevo, i zbog toga je nesrećnik već 19. o. m. vumrl.

— Orsačko spravice se je 27-ga juniša dovršilo. Ablegati su se rezliš na počinek. Iz nova budu v jesen počeli svoje poste vu ors. spativšuu.

— Jeden vlaški plebanuš, koj je žandara stretil. Vu Bacaru Zolym varmegji se je to pripetilo, da jeden plebanuš, kajti su mu detelicu krali, je jeden put iz puske stretil, da pretrasi tolvaje. Na strelanje su žandari došli, od koje se je plebanuš prestrašil i počel bežati. Žandari su kričali za njim, da naj postane, i grozili su se mu, da ga streljui. Ali plebanuš nije hotel postati, nego strelil je na žandare i jednoga pogodił. Pogodjenoga žandara pajdaš je zbog toga na plebanuša strelil, ali ga je ne mogel pogoditi, ar je on ravno vu jednu grablu skočil i kugla je ober njega letela. Potlam je žandar plebanuša vlovil pak na lance del i tak ga je odpelal. Streljeni žandar sprihom lehkoo je oranjeni.

— Jednu glavu su nasli vu Zembingu (Austrija) vu šumi, koja je bila ga jeden količ napričena. Kajti su poleg niave jednu drotarsku opravu našli, misliju, da su tam jednoga drotara vumrili.

— Strela. Predi tjeđen je vu Topa zvanom selu strela vu jednu hižu vudrila. Hiža je čisto zgorela, a trimuže zaklala. Jedna žena vu susedstvu se je tak prestrašila, da je taki vumrla, a jeden dečko onemil.

— Srce II. Lajoša onorjenoga bavarskoga kralja su vun zeli iz tela njegovoga predi, kak su ga zakopali, pak vu jednoj lepi skatuli budu zadržali vu Aisitingsoj kapeli, poleg srce predjih njegovih. To je vu Bavarsoj šega, da srce kraljah za spomenek zadržaju.

— Vu Koceradu su se ljudi (32) prek potoka Sakave peljali vu ladji na bermanje. Vu čun je počela voda iti, zato su se ljudi prestrašili, pak vu vodu skočili i na breg plavali. Ali deca su vu ladji ostala. Ladja se je prehitila i deca vu vodu opala i vtopila se. Oni stareši, koji su iz ladje vun skočili, pak decu vu ladji ostavili, su svi pred sud postavljeni.

— Preporučamo p. čitateljem Medjimurske cirkvene povpeke, koje je Glad Ferencz kottoribski navučitelj za medjimursku školsku mladež i za puk skup zebrał. Dobiti se more vu knjižari Fischela Filipa vu Čakovcu za 40 krajcarov.

CENA ŽITKA.

Pšenica 8.— 8.10 — Hra 5.50 6.30 — Kuruza 6.— 6.10 — Ječmen 6.— 7.— — Zob 6.50 6.90

LOTTERIJA.

Gradecu 27. juniša 1886.

84. 4. 82. 37. 18.

Szerkesztő : MARGITAI JÓZSEF Urednik.

